

grām cogitare. Et qđ est
 sic mure manu tua. ut
 scias qđ talia oportet te p
 pare nisi qđ iam dixi. qđ
 sic xps p nob aīam suam
 posuit. sic nos debemus
 p fribz aīas ponē. Sic enī
 ait i bīs petrus apls.
 Nō passus ē p nobis. reli
 quens nob exemplū: ut
 sequamini uestigia ei. Hoc
 est talia sperare. Hoc etiā
 i bīs mīres. ardeat deu
 tione fecerūt. Quoz sol
 lēpna celebramus. atqz
 in uisio qđ i ipsi saturati
 sūt ad mīlam dñi accēda
 mus: oportet ut quē ad
 modū ipsi talia speramus.
 Deo quippe ad ipsi. *¶*

sumus. si p illo usqz ad
 sanguinē martirū du
 xerimus. Ille potestater
 habuit ponendi aīas suā:
 ut in finē ei; nos aut
 nec quantū uolumū uiui
 mus: i morimur. i si no
 lumus. Ille moriens mor
 tē cadit i morte; nos
 ei morte libentū amore.
 Illius caro n̄ uidit cōrup
 tōem; nā uō post cōrup
 tōem in fine sēli p illum
 inductū: incorruptōem.
¶ **Sermo scti aug. epi. l. vii.**
 Fr̄ito qđ quō accipien
 dū sit: qđ ait dñs. Nos
 aut dixi amicos; quia oīa
 quēcūqz audiu a patre
 meo. nota feci uobis.
 Quis enī audeat affirmā